

2. POŚLANIE (32) sb n

o oraz a jasne; teksty nie oznaczają -é lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg N posłani(e) (11). ◇ G posłaniã (11); -ã (6), -(a) (5). ◇ I posłaním (1) *OpecŻyw*, posłani(e)m (1) *ActReg*. ◇ A posłani(e) (1). ◇ L posłaniu (7).

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: posłanie od kogo (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. Polecenie komuś udania się dokądś; *missio, missus* Cn (25) :

posłanie kogo (4): StrykKron 552; po długich Traktaciech dotego przywiódł zobu stron ze wRecefsie mentio facta oposłaniu Commiřsarzow do Inflant. ActReg 74. Cf »posłanie posłow«.

posłanie na co [= w jakim celu] (1): O posłaniu Sigmuntã Koributã Dimitrowicã/ Xiãżęciã Litewskiego ná Kroleřstwo Czeřkie od Witołtã StrykKron 552.

posłanie dokãd (3): Czo sye doticze posłania do moskwj krol ye⁸⁰ m. dopvřcza panv Voyewodzie abi swieobodnie do Moskwj y do ynsich panow Chrzesczyanskich pořli swe poslal LibLeg 11/49v; ActReg 74. Cf »posłanie posłow«.

posłanie czyje [= kto posyła] (1): řthalo řzye nam yeřcze wthim pořla nařchego do pana Voyewodi pořlacz. yakozeřzmi Vilyamowřkyego pořlaly. řkthorego nařchego pořlanya. gdyzeřzmi řzye nadzyewaly zařthanowyenya y nagrodzenya wřzitkych thich rzeczi kthoreřzmi wiřřzey omyenyly thv kv wyełkiew zelzywořczy nařchey pořfel nařch yeřth przeřz pana Voyewode zahamowan. LibLeg 11/160v.

Wyrażenia: »posłanie posłow« [w tym: dokãd (1)] (2): Czo řye doticze pořlanya pořflow do Mořkwj Krol ye⁸⁰ M na then czas dopvřczycz thego nyeraczy prze řlufzne a wielkwe prziczini LibLeg 10/121v; ActReg [181].

»w przod posłanie« (1): Praemissus – wprzod pořłania [!]. Calep 835b.

a. *W celu pełnienia misji religijnej (18) : SarnUzn F5v; Czytamy bowiem w Ewãnyeliey Ianã ř. Nie ieřt Apořtoł więřzzy náđ tego ktory go pořłãł. A pořłãnia bãrzo czeřłta wzminkã ieřt v Prorokow/ y w řtãrey hiřtoriey ReřPosRozpr c2; CzechEp 181 [2 r.].*

posłanie do kogo ku czemu (1): Pořłãnie iego [Izajasza] do Zydwow ku oznaymieniu zãřlepienia á odrzucenia ich. BibRadz Is 6 arg.

posłanie na co [= w jakim celu] (1): pořłãnie [apostołow] ná przepowiadãnie Ewãngeliey. WujNT Matth 10 arg.

posłanie czyje [= kto posyła] (2): iř řyn y duch ř. okazãnie řwe mãiã z pořłãnia iego [Boga Ojca]/ á on řam tylko z řiebie CzechEp 181; WujNT 462.

posłanie czyje [= kto jest posiany] [w tym: G sb i pron (6), pron poss (1)] (7): á nie mowi tu o pierwřzym pořłãniu ich [apostołow]/ ále o wřzytkim czeřłie Apořtołřtwa ich. BibRadz II 7b marg, Is 6 arg; SarnUzn F5v; ktoby teraz chciãł węřpić/ o pořłãniu terãřnieyřzych miniřtrow/ řzczyrych mowie y wiernych/ á řwego pořytku nie řlukãiãcych dla tego iř cudow nie czeřniã: tedyby teř y o wielu Apořtołow pořłãniu węřpić tãkze muřiał. CzechRozm 186; SkarJedn 47; Przeřoř mu [Mojřeszowi] P. Bog dał wielkie cudã w rękę áby ie czeřnił/ á pořłãnia řwego y powieřci iemi potwierdzał. SkarKaz 417a.

W połączeniu szeregowym (1): Pierwłzy [znak heretyckich i odszczepieńskich mistrzów]/ z kościoła wychodzić/ y od duchowney zwierzchności y páfierzow odstępować. Drugi vczyć bez ich rofkazania/ poruczenia y pośłania. *WujNT* 462.

Wyrażenia: »posłanie porządne« [szyk 1:1] (2): Ktokolwiek poślan iest od kościoła/ ten bywa poślan od Duchá S. (*marg*) Porządne posłanie. (-) *WujNT* 453, Bbbbbbv.

»wierne posłanie« (1): Ták Aaron obrány od Pána Bogá ná kápłáńftwo náuki y ípráwowanie zbawienia ludzkiego/ zaráz z Moizelzem wielkie cudá czynił: y pośelftwu iego ośobliwe świádectwo Pan Bog dał [...]: ták iż o iego wiernym pośłaniu nikt zwątpić nie mógł. *SkarJedn* 47.

Szereg: »posłanie i powołanie« (1): Posłanie y powołanie ná vrząd káznodzieyski. *WujNT* 651 *marg*.

α. Wyświęcenie kapłana (1) :

Szereg: »powołanie, posłanie« (1): [Luteranie] czynią iednáko kápłany/ y ták męszczyznie dopuśczią wolno/ iáko y białymgłowam vczyć/ kázác/ Sákrámentá [...] ípráwować/ kto íię iedno śmie do tego podác bez żadnego powołania/ bez żadnego pośłania/ by mu iedno Burmiłtrz ná ramię rękę włożył/ álbo Woyth nań gorzalką chuchnął *ReszPrz* 43.

2. Polecenie umieszczenia kogoś na przymusowy pobyt w jakimś miejscu, zesłanie [dokąd] (1) :

Wyrażenie: »w niewolą posłanie« (1): Insularius, Wyfepny. To yeft profty/ nieważny/ yęciec/ godny ná wyłpę w niewolą pośłania. *Mącz* 171d.

3. Przekazanie przez wysłannika w celu doręczenia [czego] (2) : Posłał się zrozkazania Kr. IM. pozew na Pana Gnieznńskiego pisał ktos do Kr. IM. iakoby miało się zkupic do niego [pana gnieźnieńskiego] naszynczow niemało co vszli zBitwy Byczynskiej [...]. cobyło motiuu^m posłania pozwą *ActReg* 125.

Wyrażenie: »posłanie listu [do kogo]« (1): rad nierad zadzierzeciem się musiał zposłaniem listu tego w̄m do tych tam zołnierzow, oktores w̄m pisał domnie. *ActReg* 104.

4. Zesłanie, danie przez Boga [czyje = kto jest posłany] (1) : Naprzod pierwłza kápitułá [...] o człowieku od śmierci wzbudzonym mowi: [...] przypomináiąc krotko obcowanie iego/ y rozmowy ktore miewał o kroleństwie Bożym z vcźniámi swoimi/ y obietnicy którą im czynił o pośłaniu duchá ś. od oycá. *CzechEp* 309.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (2) : Missio, Posłanie też dozwoleńie ciągnąć precz od prawá odpuśczenia. *Mącz* 225b; Missio – Posłanie. *Calep* 666b.

a. W tłumaczeniu znaczenia nazwy Siloe 'kanał, którym sprowadza się wodę' (1) : Iidzi vmyfie w ítawie Siloe/ ktory íie wykladá pośłaniym. *OpecŻyw* 63.

Synonimy: **1.** *poselstwo, wysłanie*; **3.** *przekazanie*.

Cf [NIEPOŚLANIE], **2. POSŁAĆ**